

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (ühexas koda)

3. mai 2018*

Dokumentidega tutvumine – Määrus (EÜ) nr 1049/2001 – Komisjoni valduses olevad dokumendid – Liikmesriigilt pärit dokumendid – Dokumendid, mida on vahetatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamise kontrollisüsteemi raames – Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikkel 113 – Üldsuse õigus tutvuda dokumentidega pärast valitsusvälise organisatsiooni esitatud taotlust – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – Põhjendamiskohustus – Lojalne koostöö – Õigusliku aluse valik

Kohtuasjas T-653/16,

Malta Vabariik, esindaja: A. Buhagiar,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: J. Baquero Cruz ja F. Clotuche-Duvieusart,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni peasekretäri 13. juuli 2016. aasta otsus, mis tehti Greenpeace'i kordustaotluse kohta, milles paluti võimaldada tutvuda dokumentidega, mis puudutavad elusa hariliku tuuni väidetavalt ebaseaduslikku saatmist Tuneesiast Maltas asuvasse tuunikala kasvandusse, selles osas, milles otsusega võimaldatakse Greenpeace'il tutvuda Malta ametiasutustelt pärit dokumentidega,

ÜLDKOHUS (ühexas koda),

koosseisus: koja president S. Gervasoni, kohtunikud K. Kowalik-Bańczyk (ettekandja) ja C. Mac Eochaidh,

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

otsuse

I. Vaidluse taust

- 1 Keskkonnaorganisatsioon Greenpeace saatis märtsis 2010 komisjonile teabe, mis puudutab elusa hariliku tuuni väidetavalt ebaseaduslikku saatmist Tuneesiast Maltas asuvasse tuunikala kasvandusse.

* Kohtumenetluse keel: inglise.

- 2 Selle teabe põhjal teavitas komisjon 12. novembri 2010. aasta otsusega K(2010) 7791 (lõplik) Malta Vabariiki ebakorrapärasustest, mis olid hariliku tuuniga seotud toimingute kontrolli valdkonnas kindlaks tehtud ning palus tal algatada haldusjuurdlus nõukogu 20. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT 2009, L 343, lk 1), artikli 102 lõike 2 alusel.
- 3 Malta Vabariigi teostatud haldusjuurdluse (edaspidi „haldusjuurdlus“) tulemusel koostas komisjon koos selle liikmesriigiga 12. septembri 2011. aasta otsuses K(2011) 6257 (lõplik) määruse nr 1224/2009 artikli 102 lõike 4 alusel tegevuskava, et kõrvaldada Malta kalapüügi kontrollisüsteemi lüngad (edaspidi „tegevuskava“). Komisjoni sõnul rakendas Malta Vabariik seda tegevuskava alates 2013. aasta veebruarist rahuldavalt.
- 4 Vahepeal palus Greenpeace 14. aprilli 2010. aasta kirjas komisjonil võimaldada tal Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) alusel tutvuda eespool punktis 1 mainitud hariliku tuuni saatmisega seotud dokumentidega, sealhulgas sel teemal Malta Vabariigi ja komisjoni vahetatud dokumentidega (edaspidi „14. aprilli 2010. aasta taotlus“). Lõpuks keeldus komisjon Greenpeace’ile nende dokumentidega tutvumise võimaldamisest 3. märtsi 2011. aasta kinnitavas otsuses. Greenpeace esitas selle peale 23. mail 2012 kaebuse Euroopa Ombudsmanile.
- 5 Greenpeace taotles 19. aprilli 2012. aasta kirjas komisjonilt selliste erinevate dokumentidega tutvumise võimaldamist, mis olid hilisemad kui tema 14. aprilli 2010. aasta taotlus, ning eelkõige tutvumist Malta Vabariigi ja komisjoni omavaheliste kirjadega, mida komisjon koostas või sai pärast 3. märtsi 2011 (edaspidi „19. aprilli 2012. aasta taotlus“). Lõppude lõpuks keeldus komisjon Greenpeace’ile nende dokumentidega tutvumise võimaldamisest 25. septembri 2012. aasta kinnitavas otsuses. Greenpeace esitas selle peale 26. aprillil 2013 uue kaebuse Euroopa Ombudsmanile.
- 6 Ombudsman järeldas 29. juuni 2015. aasta soovitusel, et komisjon ei põhjendanud piisavalt, miks ta keeldus 14. aprilli 2010. aasta ja 19. aprilli 2012. aasta taotlustes nimetatud dokumentidega tutvumise võimaldamisest, ning palus komisjonil võimaldada asjaomaste dokumentidega tutvuda või esitada nõuetekohased põhjused keeldumiseks.
- 7 Greenpeace esitas 29. juuli 2015. aasta kirjas (edaspidi „esialgne taotlus“) oma 14. aprilli 2010. aasta ja 19. aprilli 2012. aasta taotluste kordustaotlused, viidates ombudsmani soovitusele ning taotledes uuesti seda, et tal võimaldataks tutvuda kõikide dokumentidega, mida on nimetatud kahes taotluses ja ombudsmani menetletud kahes kaebuses ning mis on järgmised:
 - kõik kirjalikud dokumendid, mis on seotud hariliku tuuni viimisega [...] Tuneesiast Maltasse, ning selle hilisema sumpadesse paigutamise ja/või tapmisega Maltas 20., 21. ja 22. märtsil [2010], kaasa arvatud näiteks püügi- ja üleviimisdeklaratsioonid, vaatlajate aruanded jne;
 - videomaterjal tuuni transpordi, sumpadesse paigutamise ning olenevalt olukorrast tapmise kohta [...];
 - komisjoni ja Malta [valitsuse] kirjalik suhtlus eespool kirjeldatud teemadel [...];
 - komisjoni 12. novembri 2010. aasta otsus K(2010) 7791 [(lõplik)] [...], sealhulgas kõik selle lisad;

- Malta ametiasutuste koostatud aruanne vastuseks sellele taotlusele [kooskõlas] määruse [nr 1224/2009] artikli 102 lõikega 3;
 - kõik dokumendid, mis puudutavad eelmises [taandes] mainitud aruande hindamist komisjoni poolt;
 - tegevuskava [...], ning
 - Malta [Vabariigi] ja komisjoni vahetatud kirjad seoses ebakorrapärasustega, mis olid Maltas hariliku tuuniga seotud toimingute kontrolli valdkonnas kindlaks tehtud, ning mis olid koostatud või saadud pärast 3. märtsi 2011.“
- 8 Komisjon teavitas 28. septembri 2015. aasta e-kirjas Malta Vabariiki esialgsest taotlusest ning konsulteeris temaga, et viimane annaks komisjonile viie tööpäeva jooksul teada, kas ta on vastu temalt pärinevate ja selles etapis komisjoni kindlaks tehtud dokumentide avalikustamisele.
- 9 Malta Vabariik palus 30. septembril 2015 vastamise tähtaja pikendamist.
- 10 Komisjon pikendas 5. novembril 2015 Malta Vabariigile määratud vastamise tähtaega 15 tööpäeva võrra. Sel puhul teatas komisjon Malta Vabariigile, et ta otsustas esiteks võimaldada Greenpeace'il tutvuda komisjonilt pärit dokumentidega ning teiseks jätkata Malta Vabariigiga pooleliolevat konsulteerimist seoses Malta ametiasutuselt pärit dokumentidega.
- 11 Malta Vabariik esitas 30. novembri 2015. aasta kirjas komisjonile enda seisukohad, tuues esile põhjused, miks ta leiab, et nii temalt kui ka komisjonilt pärit dokumente ei saa avalikustada.
- 12 Komisjoni merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi peadirektor keeldus 23. detsembril 2015 Greenpeace'ile nende dokumentidega tutvumise võimaldamisest, mis olid pärit Malta Vabariigilt ja mis olid selles etapis kindlaks tehtud, kuna Malta Vabariik oli kõikide temalt pärit dokumentide avalikustamise vastu (edaspidi „esialgne otsus“).
- 13 Greenpeace esitas 20. jaanuaril 2016 kordustaotluse (edaspidi „kordustaotlus“).
- 14 Komisjon teavitas 13. aprilli 2016. aasta kirjas Malta Vabariiki kordustaotluse esitamisest. Samas kirjas täpsustas komisjon, et esialgse taotluse ulatuse uuesti läbivaatamise tulemusel tegi ta kindlaks selle taotlusega seotud teised dokumendid, mis on pärit nii tema teenistustelt kui ka Malta Vabariigilt. Seetõttu konsulteeris komisjon samas kirjas Malta Vabariigiga, et viimane annaks talle viie tööpäeva jooksul teada, kas ta on ikka veel Malta Vabariigilt pärit dokumentide, sealhulgas uute kindlaks tehtud dokumentide täieliku või osalise avalikustamise vastu.
- 15 Malta Vabariik palus 18. aprillil 2016 pikendada vastamise tähtaega.
- 16 27. aprillil 2016 pikendas komisjon Malta Vabariigile määratud vastamise tähtaega 10 tööpäeva võrra.
- 17 Malta Vabariik teatas 3. mail 2016 komisjonile, et ta on kõikide Malta ametiasutustelt pärit dokumentide, sealhulgas kordustaotluse läbivaatamise etapis kindlaks tehtud dokumentide avalikustamise vastu.
- 18 Komisjon palus 19. mail 2016 Malta Vabariigil kümne tööpäeva jooksul täpsustada, mis põhjustel ja ulatuses on ta asjaomaste dokumentide edastamisele vastu.
- 19 Malta Vabariik vastas 27. mail 2016, et ta jääb täielikult oma 3. mail 2016 väljendatud seisukoha juurde, mis on tema arvates piisavalt üksikasjalik.

- 20 Komisjoni peasekretär võttis 13. juulil 2016 vastu otsuse Greenpeace'i kordustaotluse kohta (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Komisjon teavitas sama kuupäeva kirjas Malta Vabariiki vaidlustatud otsuse vastuvõtmisest.
- 21 Vaidlustatud otsusega võimaldas komisjon Greenpeace'il tutvuda erinevate dokumentidega, mis olid pärit nii tema teenistustelt kui ka Malta ametiasutustelt ning millest olid kustutatud isikuandmed. Mis puudutab komisjoni dokumente, siis otsustati avalikustada nii dokumendid, mis olid kindlaks tehtud esialgse taotluse läbivaatamise etapis, kuid mida ei olnud ekslikult seejärel Greenpeace'ile edastatud (vaidlustatud otsuse lisas F loetletud dokumendid), kui ka alles kordustaotluse läbivaatamise etapis kindlaks tehtud dokumendid (vaidlustatud otsuse lisas D loetletud dokumendid). Mis puudutab Malta Vabariigilt pärit dokumente, siis otsustati avalikustada nii dokumendid, mis olid kindlaks tehtud esialgse taotluse läbivaatamise etapis (vaidlustatud otsuse lisas B loetletud dokumendid nr 112–230, edaspidi „dokumendid nr 112–230“) kui ka kordustaotluse läbivaatamise etapis kindlaks tehtud dokumendid (vaidlustatud otsuse lisas B loetletud dokumendid nr 1–111 ja 231–240, edaspidi „dokumendid nr 1–111 ja 231–240“).

II. Menetlus ja poolte nõuded

- 22 Malta Vabariik esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 19. septembril 2016.
- 23 Eraldi dokumentidega, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse samal päeval, esitas Malta Vabariik esiteks ajutiste meetmete kohaldamise taotluse selleks, et vaidlustatud otsuse kohaldamine peatataks, ning teiseks üldsuse suhtes konfidentsiaalsena käsitlemise taotluse seoses hagiavalduses, ajutiste meetmete kohaldamise taotluses ning nende lisades sisalduvate teatud andmetega.
- 24 Komisjon esitas kostja vastuse 12. detsembril 2016.
- 25 Hageja esitas repliigi 30. märtsil 2017 ja komisjon vasturepliigi 19. mail 2017.
- 26 Üldkohtu president rahuldas 25. augusti 2017. aasta määrusega Malta vs. komisjon (T-653/16 R, ei avaldata, EU:T:2017:583) ajutiste meetmete kohaldamise taotluse ja jättis kohtukulude kandmise otsustamise edaspidiseks.
- 27 Malta Vabariik palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega võimaldatakse tutvuda Malta ametiasutustelt pärit dokumentidega;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 28 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja Malta Vabariigilt.

III. Õiguslik käsitus

- 29 Malta Vabariik esitab hagi põhjenduseks neli väidet, millest esimene puudutab määrusega nr 1049/2001 ette nähtud menetlustähtaegade ületamist ja lojaalse koostöö kohustuse rikkumist; teine esialgse taotluse ulatuse eiramist ja selle menetlemist uue dokumentidega tutvumise taotlusena; kolmas

dokumentidega tutvumise taotluse ulatuse nõuetevastast laiendamist kordustaotluse läbivaatamise etapis ja hea halduse põhimõtte rikkumist ning neljas määruse nr 1224/2009 artikli 113 rikkumist. Lisaks esitas Malta Vabariik repliigis viienda väite, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist.

A. Vastuvõetavus

- 30 Komisjon väidab, et Malta Vabariigi nõuded ning igal juhul kõik tema nõuete põhjendamiseks esitatud väited on vastuvõetamatud.

1. Malta Vabariigi nõuete ja nende nõuete põhjenduseks esitatud nelja esimese väite vastuvõetavus

- 31 Komisjon väidab esimese võimalusena, et Malta Vabariigi hagi on vastuvõetamatu, kuna sellega palutakse tühistada „kinnitav otsus laiemalt“, mitte komisjoni „eraldi otsus“, millega võimaldati tutvuda Malta ametiasutuselt pärinevate dokumentidega, hoolimata nende ametiasutuste vastuseisust määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 alusel. Komisjon väidab teise võimalusena, et neli esimest väidet, mille Malta Vabariik esitas oma hagi põhjenduseks, on vastuvõetamatud, kuna need väited „ei tugine määruse nr 1049/2001 [...] artikli 4 lõigetes 1–3 ette nähtud sisulistele eranditele [üldsuse õigusest tutvuda dokumentidega]“.
- 32 Malta Vabariik vaidlustab selle asja läbivaatamist takistava asjaolu.
- 33 Tuleb meelde tuletada, et Euroopa Liit on õigusel rajanev liit, milles kontrollitakse selle institutsioonide aktide kooskõla eelkõige aluslepingutega ja õiguse üldpõhimõtetega (vt 6. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, punkt 60 ja seal viidatud kohtupraktika). Aluslepingutega on nimelt kehtestatud täielik õiguskaitsevahendite ja menetluste süsteem, mis on mõeldud selleks, et usaldada Euroopa Liidu Kohtule institutsioonide õigusaktide seaduslikkuse kontrollimine (23. aprilli 1986. aasta kohtuotsus Les Verts vs. parlament, 294/83, EU:C:1986:166, punkt 23).
- 34 Seda põhimõtet on konkreetselt väljendatud ELTL artiklis 263, mille kohaselt kontrollib Euroopa Liidu Kohus komisjoni õigusaktide seaduslikkust, välja arvatud soovitusel ja arvamused, ning kohtu pädevuses on lahendada hagsid, mille aluseks on pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, aluslepingute või selle rakendusnormi rikkumine või võimu kuritarvitamine.
- 35 Sellest tuleneb, et liikmesriigid võivad esitada tühistamishagi komisjoni mis tahes normatiivse iseloomuga otsuse või üksikotsuse vaidlustamiseks ning sel puhul esitada oma nõuete põhjenduseks igasuguse väite, mis puudutab muu hulgas olulise menetlusnormi rikkumist või aluslepingute rakendusnormi rikkumist (vt selle kohta 20. märtsi 1985. aasta kohtuotsus Itaalia vs. komisjon, 41/83, EU:C:1985:120, punkt 30).
- 36 Sellest tuleneb esiteks, et liikmesriigil on õigus tühistamishagiga vaidlustada komisjoni otsus, mis on võetud vastu määruse nr 1049/2001 alusel ning mis annab füüsilisele või juriidilisele isikule õiguse tutvuda komisjoni valduses olevate dokumentidega, mis on pärit sellelt liikmesriigilt, ilma et oleks vaja teha kindlaks komisjoni eraldi otsus, mida saaks ainsana vaidlustada ja millega ei võetud arvesse nimetatud liikmesriigi vastuseisu asjaomaste dokumentide avalikustamisele.
- 37 Teiseks on liikmesriigil õigus esitada oma sellise hagi põhjenduseks, mis on esitatud komisjoni otsuse peale võimaldada kolmandal isikul dokumentidega tutvuda, iga väide, mis on seotud ELTL artiklis 263 ette nähtud tühistamishagi esitamise aluseks olevast neljast juhust ühega, ning eelkõige mis tahes väide, mis puudutab liikmesriigi arvates asjakohase menetlusnormi või materiaalsoiguse normi rikkumist,

olenemata kas nimetatud väidet peetakse edutuks või mitte. Seega, mis puudutab taolise otsuse suhtes esitatud väite vastuvõetavust, ei pea vahet tegema tulenevalt sellest, kas norm, mida väidetavalt rikuti, on ette nähtud määruses nr 1049/2001 või teises õigusaktis.

- 38 Neid kaalutlusi ei sea kahtluse alla komisjoni argumendid, mis on sisuliselt esitatud selle kohta, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 5 on piiritletud ja piiratud liikmesriikide õigust seista vastu nende poolt institutsioonile edastatud dokumentide avalikustamisele.
- 39 Siinkohal tuleb meelde tuletada, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 5 on ette nähtud, et „liikmesriik võib taotleda, et institutsioon ei avalikustaks kõnealusest liikmesriigist pärit dokumenti ilma tema eelneva nõusolekuta“.
- 40 Mõistagi on õige, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega lubatakse asjaomasel liikmesriigil temalt pärit dokumentide avalikustamisele vastu seista üksnes sama määruse artikli 4 lõigetes 1–3 ette nähtud sisuliste erandite alusel ja oma sellekohast seisukohta nõuetekohaselt põhistades (18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus *Rootsi vs. komisjon*, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punkt 99, ja 21. juuni 2012. aasta kohtuotsus *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds vs. komisjon*, C-135/11 P, EU:C:2012:376, punkt 59).
- 41 Siiski ei ole selle raamistikuga, mis puudutab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikega 5 hõlmatud liikmesriigile antud õigust osaleda liidu otsuse tegemises, keelatud, et liikmesriik palub tühistada komisjoni otsuse, millega võimaldatakse asjaomaste dokumentidega tutvuda, ning tugineb selleks teistele rikkumistele kui määruse nr 1049/2001 artikli 4 rikkumised. Komisjoni pakutud vastupidine tõlgendus tähendaks nimeks seda, et liidu seadusandjal lubatakse piirata ELTL artikliga 263 liikmesriikidele antud hagi esitamise õigust ning nii kahjustada aluslepingutega kehtestatud täielikku õiguskaitsevahendite ja menetluste süsteemi, mis annab Euroopa Liidu Kohtule õiguse kontrollida institutsioonide õigusaktide seaduslikkust.
- 42 Mõistagi tuleb lisada, et Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 42 ja ELTL artikli 15 lõige 3, millele mõlemale komisjon viitab, annavad igale liidu kodanikule ja igale füüsilisele või juriidilisele isikule, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on mõnes liikmesriigis, õiguse tutvuda institutsioonide dokumentidega. Siiski ei too asjaolu – et liikmesriigil on õigus esitada tühistamishagi komisjoni otsuse peale, millega võimaldatakse dokumentidega tutvuda, ning esitada selleks iga väite, millega seatakse kahtluse alla selle otsuse õiguspärasus – kaasa dokumentidega tutvumise õiguse alusetult piiramist, vaid lihtsalt selle, et liidu kohtul on võimalik kontrollida selle otsuse õiguspärasust kõiki neid menetlus- ja materiaalõiguse norme arvestades, mida võidakse kohaldada ning mis võivad nii tagada asjaomase liikmesriigi õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile.
- 43 Sellest tuleneb, et vastuvõetavad on Malta Vabariigi nõuded osaliselt tühistada vaidlustatud otsus ühelt poolt ning teiselt poolt nende nõuete põhjendamiseks esitatud neli esimest väidet.
- 44 Järelikult tuleb asja läbivaatamist takistav asjaolu, millele komisjon on viidanud Malta Vabariigi nõuete ja nende nõuete põhjendamiseks esitatud nelja esimese väite vastu, tagasi lükata.

2. Põhjendamiskohustuse rikkumist käsitleva viienda väite vastuvõetavus

- 45 Komisjon väidab, et viies väide, mille kohaselt ei ole vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud, esitati esimest korda repliigis ning on seetõttu Üldkohtu kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt vastuvõetamatu.
- 46 Siinkohalt tuleb kahtlemata meelde tuletada, et kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt ei või menetluses esitada uusi väiteid, kui need ei tugine faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.

- 47 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kujutab põhjenduse puudumine või ebapiisav põhjendamine siiski endast olulise menetlusnormi rikkumist ELTL artikli 263 tähenduses ning ka avalikul huvil põhinevat väidet, mida liidu kohus võib või koguni peab omal algatusel käsitlema (20. märtsi 1959. aasta kohtuotsus *Nold vs. Ülemamet*, 18/57, EU:C:1959:6, lk 115; vt samuti 2. detsembri 2009. aasta kohtuotsus komisjon *vs. Iirimaa jt*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Neil asjaoludel võib Üldkohus põhjendamiskohustuse rikkumist käsitlevat hagejate väidet hinnata, ilma et oleks vaja analüüsida, kas väide, mis on esitatud esimest korda repliigis, vastab kodukorra artikli 84 lõike 1 nõuetele (vt selle kohta 20. juuli 2017. aasta kohtuotsus *Badica ja Kardiam vs. nõukogu*, T-619/15, EU:T:2017:532, punkt 43)
- 49 Seetõttu analüüsitakse viienda väite põhjendatust edaspidi punktides 51–65.

B. Sisulised küsimused

- 50 Üldkohus on arvamusel, et esiteks tuleb analüüsida viiendat väidet, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud, seejärel koos kolme esimest väidet, mis puudutavad sama otsuse vastuvõtmise menetlust, ning lõpuks neljandat väidet, et on rikutud määruse nr 1224/2009 artiklit 113.

1. Viies väide, mis käsitleb põhjendamiskohustuse rikkumist

- 51 Malta Vabariik väidab, et komisjon ei selgitanud piisavalt vaidlustatud otsuses ega isegi 13. juuli 2016. aasta kirjas, milles Malta ametiasutusi teavitati selle otsuse vastuvõtmisest, mis põhjustel ta otsustas kalduda kõrvale oma varasemast praktikast, mis on seotud esiteks dokumentidega tutvumise taotluse täpsuse nõudega, teiseks esialgsete taotluste ulatust ületavate kordustaotluste vastuvõetamatusega ning kolmandaks dokumentidega tutvumise taotluses konkreetselt kindlaks tegemata dokumentide avalikustamisega jätmisega, eriti kui need dokumendid pärinevad kolmandalt isikult. Malta Vabariik heidab komisjonile samuti ette, et ta ei selgitanud, miks ta leidis, et mitu Malta ametiasutustelt pärit dokumenti on dokumentidega tutvumise taotlusega hõlmatud ning need peab seetõttu avalikustama, kuigi Malta Vabariik mitmel korral komisjonilt seda konsultatsiooni etapis küsis.
- 52 Komisjon vaidleb Malta Vabariigi argumentidele vastu.
- 53 Tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad ELTL artikliga 296 nõutud põhjendused vastama asjaomase akti olemusele ning neist peab selgelt ja üheselt selguma akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista ja pädeval kohtul järelevalvet teostada. Põhjendamiskohustuse hindamisel tuleb arvesse võtta juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, toodud põhjenduste olemust ning huvi, mis võib akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, olla selgituste saamiseks. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks täpsustatud kõik asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjasse puutuva valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (2. aprilli 1998. aasta kohtuotsus komisjon *vs. Sytraval ja Brink's France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 63; vt samuti 1. juuli 2008. aasta kohtuotsus *Chronopost vs. UFEX jt*, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punkt 88 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 54 Pealegi selgub kohtupraktikast, et juhul, kui komisjon läheb varasematest otsustest oluliselt kaugemale ega lähtu väljakujunenud otsustuspraktikast, on ta kohustatud esitama sõnaselge arutluskäigu (26. novembri 1975. aasta kohtuotsus *Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique jt vs. komisjon*, 73/74, EU:C:1975:160, punkt 31, ja 29. septembri 2011. aasta kohtuotsus *Elf Aquitaine vs. komisjon*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 155).
- 55 Käesolevas asjas tuleb kõigepealt tõdeda, et Malta Vabariik ei vaidlusta vaidlustatud otsuse põhjenduse olemasolu ja selle piisavust selles osas, mis puudutab analüüsi, kas komisjoni poolt kindlaks tehtud ja Malta ametiasutuselt pärit dokumendid on hõlmatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1–3 ette nähtud eranditega ning et neid võib seega selle määruse alusel avalikustada. Lisaks ei sea Malta Vabariik kahtluse alla asjaolu, et komisjon pealegi selgitas vaidlustatud otsuses üksikasjalikult põhjuseid, miks tema arvates ei ole määruse nr 1224/2009 artikkel 113 takistuseks sellele, et kohaldatakse määruse nr 1049/2001 sätteid. Lõpuks ei vaidlusta Malta Vabariik seda, et tal oli võimalik teada saada vaidlustatud otsuse põhjendused ning vaidlustada selle põhjendusi käesoleva hagi raames.
- 56 Malta Vabariik heidab sisuliselt komisjonile hoopis ette, et esiteks kaldus ta konkreetseid põhjendusi andmata kõrvale varasemast otsustuspraktikast seoses ebatäpsete taotluste menetlemisega, dokumentidega tutvumise taotlusega hõlmatud dokumentide kindlakstegemisega ning esialgsete taotluste ulatust ületavate kordustaotluste menetlemisega.
- 57 Tuleb siiski märkida, et Malta Vabariik piirdub selleks, et tõendada taolise otsustuspraktika olemasolu, üksnes viitega 2. juuli 2015. aasta kohtuotsusele *Typke vs. komisjon* (T-214/13, EU:T:2015:448, punkt 13), mainides konkreetset juhtu, kui komisjoni peasekretär jättis kordustaotluse rahuldamata osas, milles see puudutas ühte aspekti, mis ei olnud vastava esialgse taotlusega hõlmatud. Sellele ühele ainsale kohtuotsusele viitamine aga ei saa tõendada sellise väljakujunenud otsustuspraktika olemasolu, mis puudutab ebatäpsete taotluste menetlemist, dokumentidega tutvumise taotlusega hõlmatud dokumentide kindlakstegemist ning esialgsete taotluste ulatust ületavate kordustaotluste menetlemist. Seetõttu juhul, kui puudub tuvastatud varasem väljakujunenud praktika, millest komisjon on kõrvale kaldunud, ei saa Malta Vabariik sellele institutsioonile ette heita, et viimane ei ole esitanud põhjendusi lähenemisviisi väidetava muutmise kohta (vt selle kohta 28. aprilli 2010. aasta kohtuotsus *Amann & Söhne ja Cousin Filterie vs. komisjon*, T-446/05, EU:T:2010:165, punktid 118 ja 158, ning 20. septembri 2012. aasta kohtuotsus *Poola vs. komisjon*, T-333/09, ei avaldata, EU:T:2012:449, punkt 92).
- 58 Malta Vabariik heidab teiseks komisjonile samuti ette, et ta ei põhjendanud vaidlustatud otsuses või enne selle otsuse tegemist piisavalt teatud dokumentide sidumist dokumentidega tutvumise taotlusega, hoolimata konsulteerimise etapis, eelkõige tema 30. septembri 2015. aasta, 30. novembri 2015. aasta ja 27. mai 2016. aasta kirjaades sellekohastest taotlustest selgituste saamiseks.
- 59 Kõigepealt on sellega seoses kindel, et oma 30. septembri 2015. aasta kirjas küsis Malta Vabariik komisjonilt põhjuseid, miks viimane tuli tagasi varem esitatud seisukoha juurde ning sidus esialgse dokumentidega tutvumise taotlusega dokumendid, eelkõige e-kirjad ja koosolekute protokollid, mida Malta Vabariik ja komisjon olid vahetanud. Edasi tuleb välja, et oma 30. novembri 2015. aasta kirjas märkis Malta Vabariik, et tema arvates ei olnud paljud dokumendid, mida komisjon pidas asjakohaseks, dokumentidega tutvumise taotlusega hõlmatud. Lõpuks on selge, et oma 27. mai 2016. aasta kirjas esitas Malta Vabariik vastuväite sellele, et komisjon teeb kordustaotluse etapis kindlaks uued dokumendid, kuna Malta Vabariigi arvates tähendab selline praktika dokumentide tutvumise taotluse ulatuse laiendamist, mis ei ole määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 2 sätete kohaselt lubatud.
- 60 Siiski tuleb esiteks märkida, et kuigi 30. septembri 2015. aasta kirjas paluti komisjonilt sõnaselgelt selgitusi, eelnes see kiri siiski esialgsele otsusele, millega rahuldati Malta Vabariigi vastuväide ning Greenpeace'il ei võimaldatud dokumentidega nr 112–230 tutvuda. Neil asjaoludel ei saa Malta

Vabariik komisjonile ette heita, et viimane ei vastanud esialgses otsuses tema taotlusele saada selgitusi, ning Malta Vabariik ei saa enam kaevata selle üle, et jättes seejärel uuesti esitamata taotluse saada selgitusi, ei vastanud komisjon sellele vaidlustatud otsuses.

- 61 Teiseks tuleb märkida, et 30. novembri 2015. aasta kiri, mis samuti eelneb esialgsele otsusele, ei sisalda ühtegi täpsustust, mis võimaldaks kindlaks teha dokumendid, mida seal silmas peetakse, ja mõista põhjuseid, miks asjaomased dokumendid ei olnud dokumentidega tutvumise taotlusega hõlmatud. Lisaks ei paluta kirjaga komisjonilt mingit selgitust ning seetõttu ei nõuta komisjonilt vastuse andmist.
- 62 Kolmandaks tuleb tõdeda, et oma 27. mai 2016. aasta kirjas ei vaidlustanud Malta Vabariik seda, et dokumentidega tutvumise taotlusega seoti tegelikult iga dokument, mille komisjon oli kordustaoitluse läbivaatamise etapis kindlaks teinud, ning pealegi ei küsinud ta komisjonilt selle kohta selgitusi. Nimelt piirdus Malta Vabariik oma 27. mai 2016. aasta kirjas sellega, et vaidlustas põhimõtte kui sellise, et kordustaoitluse läbivaatamise etapis seotakse dokumentidega tutvumise taotlusega need dokumendid, mida ei ole esialgse taotluse läbivaatamise etapis kindlaks tehtud.
- 63 Sellega seoses tuletas komisjon aga vaidlustatud otsuses meelde, et dokumentidega tutvumise taotluse uuesti läbivaatamise tulemusel tegi ta kindlaks taotlusega hõlmatud teisi dokumente (dokumendid nr 1–111 ja 231–240). Kindlasti on tõsi, et selles otsuses ei selgitanud komisjon, mis põhjustel ta leidis, et tal on õigus dokumentidega tutvumise taotlusega siduda dokumente kordustaoitluse etapis, samas kui ta ei olnud teinud otsust nende dokumentide avalikustamise kohta esialgse taotluse läbivaatamise etapis. Siiski tuleb märkida, et komisjon juba selgitas oma 27. aprilli 2016. aasta kirjas Malta Vabariigile, et komisjoni peasekretäri ülesanne on vaadata sõltumatult uuesti läbi esialgne otsus, mille on teinud merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi peadirektor, ning et selle uuesti läbivaatamise käigus peab peasekretär kontrollima, kas kõik taotlusega hõlmatud dokumendid on esialgse otsuse etapis kindlaks tehtud ja seda eriti juhul, kui nagu käesolevas asjas vaidlustas dokumentidega tutvumise taotluse esitaja esialgse otsuse etapis kindlaks tehtud dokumentide nimekirja täielikkuse. Neil asjaoludel ei ole hädavajalik, et komisjon esitab vaidlustatud otsuses uuesti põhjused, mis tal lubasid siduda dokumentidega tutvumise taotlusega uusi dokumente, mis tehti esimest korda kindlaks kordustaoitluse läbivaatamise etapis.
- 64 Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud otsuse põhjendamisel ei ole tehtud Malta Vabariigi väidetud viga.
- 65 Järelikult tuleb viies väide, mida Üldkohus analüüsis, kuna tal on pädevus omal algatusel tõstatada avalikul huvil põhinevaid väiteid, põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

2. Kolm esimest väidet vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetluse kohta

- 66 Malta Vabariik väidab oma esimese väitega sisuliselt, et komisjon ei vaadanud esialgset taotlust ning kordustaoitlust läbi määruse nr 1049/2001 artiklites 7 ja 8 ette nähtud tähtaegade jooksul ning rikkus siinkohal kohustust teha Malta ametiasutustega lojaalset koostööd. Malta Vabariigi argumente arvestades saab selle väite jagada kolmeks osaväiteks, millest esimene puudutab seda, et Malta Vabariigile teatati esialgsest taotlusest ja kordustaoitlusest konsulteerimise jaoks hilinenult; teine seda, et Malta ametiasutustele määrati vastamiseks ülemäära lühikesed tähtajad ning kolmas seda, et esialgne otsus ja vaidlustatud otsus on tehtud hilinenult, kuna need otsused võeti vastu pärast määruses nr 1049/2001 ette nähtud tähtaegade möödumist ja vaidlustatud otsus võeti lisaks vastu pärast seda, kui oli vaikumisi tehtud otsus jätta kordustaoitlus rahuldumata.
- 67 Teise väitega väidab Malta Vabariik sisuliselt, et komisjon eiras esialgse taotluse ulatust ning lahendas seda kui uut dokumentidega tutvumise taotlust, mis hõlmas uusi dokumente, millel ei olnud seost kahe varasema taotlusega või mida Greenpeace ei olnud konkreetselt esile toonud. Selle väite raames heidab Malta Vabariik komisjonile eriti ette, et ta sidus dokumentidega tutvumise taotlusega

dokumente, mis üldiselt olid uuemad ning millele esiteks ei olnud sõnaselgelt viidatud 14. aprilli 2010. aasta ja 19. aprilli 2012. aasta taotlustes ning mis teiseks oma sisu poolest ei olnud seotud rikkumistega, millest Greenpeace 2010. aastal teavitas, või haldusjuurdlusega.

- 68 Malta Vabariik väidab oma kolmandas väites sisuliselt, et komisjon laiendas nõuetevastaselt dokumentidega tutvumise taotluse ulatust ning rikkus hea halduse põhimõtet, kui ta kordustaotluse läbivaatamise etapis tegi ebapiisavalt täpse taotluse alusel kindlaks uued dokumendid, mida ei olnud siiani selle taotlusega hõlmatuks peetud. Selle väite raames heidab Malta Vabariik komisjonile eriti ette, et ta ei palunud Greenpeace'il selgitada oma dokumentidega tutvumise taotlust määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõike 2 alusel; teiseks, et ta ei vaadanud põhjalikult läbi esialgset dokumentidega tutvumise taotlust; kolmandaks, et ta analüüsis teatud dokumente üksnes kordustaotluse läbivaatamise etapis, millega rikuti määruse nr 1049/2001 artikleid 7 ja 8, korraldades dokumentide tutvumise taotluste läbivaatamise menetlus kahes etapis, ning neljandaks, et ta tegi ilmse hindamisvea, kui ta tegi kindlaks dokumentidega tutvumise taotluse eseme ja ulatuse.
- 69 Esimese kolme väite põhjenduseks esitatud argumentidest tuleneb, et Malta Vabariik heidab komisjonile ette, et ta rikkus erinevaid menetlusnorme, mis on sätestatud määruse nr 1049/2001 artiklites 4 ja 6–8, ning millest mõned tulenevad samuti lojaalse koostöö kohustusest.
- 70 Kolme esimese väite põhjendatuse võimalikuks analüüsimiseks tuleb esialgu kindlaks teha, kas ja millisel määral võivad need väited osutuda edukaks.

a) Esimese kolme väite edukus

- 71 Selleks et hinnata, kas ja millisel määral võivad kolm esimest väidet osutuda edukaks, peab Üldkohus vajalikuks sissejuhatuseks tuua esile dokumentidega tutvumise taotluste läbivaatamise menetluse üksikasjalikud eeskirjad ja eesmärgid. Sellega seoses tuleb eristada ühelt poolt määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud menetlusnorme ning teiselt poolt sama määruse artikli 4 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud või lojaalse koostöö kohustusest tulenevaid menetlusnorme.

1) Määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud menetlusnormid

- 72 Määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud menetlusnormid võib kokku võtta alljärgnevalt.
- 73 Esiteks peavad dokumentidega tutvumise taotlused olema piisava täpsusega, et institutsioon võiks taotletud dokumendi kindlaks teha (määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõige 1). Kui taotlus ei ole piisavalt täpne, palub institutsioon taotlejal taotlust täpsustada ning abistab selles taotlejat, andes näiteks teavet avalike dokumendiregistrite kasutamise kohta (sama määruse artikli 6 lõige 2). Kui taotlus käsitleb väga pikka dokumenti või väga paljusid dokumente, võib institutsioon taotlejaga mitteametlikult nõu pidada, et leida õiglane lahendus (määruse artikli 6 lõige 3). Üldiselt peavad institutsioonid andma kodanikele teavet ja abi selle kohta, millised on dokumentidega tutvumise üksikasjalikud eeskirjad (määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõige 4).
- 74 Teiseks peab nii esialgsed kui ka kordustaotlused lahendama viivitamata, kusjuures institutsioon peab nende taotluste kohta otsuse tegema 15 tööpäeva jooksul, ning keeldumise korral esitama taotlejale keeldumise põhjused (vt vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõige 1 ja artikli 8 lõige 1). Erandjuhtudel, näiteks kui esialgne taotlus või kordustaotlus käsitleb väga pikka dokumenti või väga paljusid dokumente, võib seda tähtaega pikendada 15 tööpäeva võrra (vt vastavalt sama määruse artikli 7 lõige 3 ja artikli 8 lõige 2). Kui institutsioon ettenähtud tähtaja jooksul esialgsele taotlusele ei vasta, annab see taotlejale õiguse esitada kordustaotlus, milles ta palub institutsioonil oma seisukoht läbi vaadata (määruse artikli 7 lõige 4). Kui institutsioon ettenähtud tähtaja jooksul kordustaotlusele ei vasta, on taotlejal õigus tugineda eitava vastuse olemasolule ja algatada institutsiooni vastu kohtumenetlus (määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõige 3).

- 75 Määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud menetlusnormidest ja üldisemalt selle määruse kõikidest sätetest võib tuletada mitu järeldust.
- 76 Kõigepealt tuleneb määruse nr 1049/2001 artiklite 6–8 sätetest, et need reguleerivad dokumentidega tutvumise taotluste esitamise üksikasjalikke eeskirju ning nendega on korraldatud see, kuidas asjaomane institutsioon neid taotlusi lahendab. Järelikult ei puuduta need sätted taotleja ja institutsiooni vahelisi suhteid, välja arvatud institutsiooni ja selliste kolmandate isikute suhteid nagu liikmesriigid, kellelt mõned dokumendid pärinevad.
- 77 Seejärel on määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud esmane eesmärk võimaldada dokumentidega tutvumise taotluste kiiret ja lihtsat lahendamist ning teisene eesmärk on kooskõlas hea halduse põhimõttega vältida institutsioonil ebaproportsionaalse töökoormuse tekkimist (vt selle kohta 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus *Strack vs. komisjon*, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punktid 25, 27 ja 28). Sellest tuleneb, et see menetlus on kehtestatud dokumentidega tutvumist taotlevate isikute huvides, võttes samal ajal arvesse institutsioonide piiranguid. Menetluse eesmärk ei ole iseenesest kaitsta kolmandate isikute huve ning eelkõige liikmesriikide huve, seista vastu liikmesriikidelt pärinevate teatud dokumentide avalikustamisele ning peale selle ei võeta menetluses arvesse kolmandate isikute ja liikmesriikide piiranguid, kui nendega on nende dokumentide võimaliku avalikustamise puhul konsulteeritud.
- 78 Seda järeldust kinnitab asjaolu, et määruse nr 1049/2001 eesmärk on artikli 1 punkti a kohaselt, „et [...] dokumentidele oleks tagatud võimalikult laiaulatuslik juurdepääs“, ning see tugineb selle põhjenduses 11 väljendatud põhimõttele, et „kõik institutsioonide dokumendid [peaksid] olema üldsusele kättesaadavad“. See on põhjus, miks määruse ja eelkõige selle menetlusnormide eesmärk on dokumentidega tutvumise õiguse kasutamise võimalikult lihtsaks muutmine (vt selle kohta 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus *komisjon vs. Bavarian Lager*, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punkt 49), mitte raskemaks muutmine, eelkõige seades selle õiguse kasutamise sõltuvusse formaalsetest piirangutest, mis ei ole hädavajalikud.
- 79 Lõpuks ei ole dokumentidega tutvumise taotluse esitamine ainus viis, kuidas dokumentidega tutvuda. Nimelt tehakse institutsioonide käsutuses olevad dokumendid määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõike 4 kohaselt üldsusele kättesaadavaks kas kirjaliku taotluse alusel või otse elektroonilises vormis või registri kaudu. Sel põhjusel on määruses nr 1049/2001 peale artiklite 6–10, mis puudutavad dokumentidega tutvumise taotluste lahendamist ning taotluse järel dokumentidega tutvumise üksikasjalikke eeskirju, sätted registrite pidamise kohta (määruse artikkel 11), vahetu juurdepääsu kohta elektroonilises vormis või registri kaudu (määruse artikkel 12) ja teatud dokumentide avaldamise kohta Euroopa Liidu Teatajas (määruse artikkel 13).
- 80 Sellest tuleneb, et institutsioonil ei ole keelatud teha avalikuks dokumente, isegi kui talle ei ole esitatud ühtegi sellekohast taotlust, või läbipaistvuse või täielikkuse huvides edastada isikule, kes esitas määruse nr 1049/2001 alusel taotluse, dokumente, mida isik ei ole sõnaselgelt nimetanud ja millele ta ei ole oma taotluses viidanud.
- 81 Neil asjaoludel ei saa määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud dokumentidega tutvumise taotluste läbivaatamise normide rikkumine – mis võib teatud juhtudel mõjutada selle otsuse õiguspärasust, millega keelduti dokumentidega tutvumise võimaldamisest – mõjutada selle otsuse õiguspärasust, millega dokumentidega tutvumist võimaldati.
- 82 Eriti mis puudutab esiteks määruse nr 1049/2001 artiklit 6, tuleb täpsustada, et kuigi institutsioon ei saa jätta rahuldamata taotlust, kui see ei ole piisavalt täpne, ilma et ta eelnevalt paluks taotlejal taotlust täpsustada (vt selle kohta 26. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus *Dufour vs. EKP*, T-436/09, EU:T:2011:634, punkt 31, ja 22. mai 2012. aasta kohtuotsus *Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon*,

T-300/10, EU:T:2012:247, punktid 84–87), ei saa anda tulemusi institutsioonile selle etteheitmise, et ta võimaldas tutvuda dokumentidega väidetavalt ebatäpse taotluse põhjal, ilma et ta eelnevalt oleks palunud taotlejal oma taotlust täpsustada.

- 83 Nimelt, kui taotlejal ei ole oma taotlust palutud täpsustada, siis ei saa institutsioon ega seda enam kolmas isik tulemuslikult viidata hageja taotluse väidetavale ebaselgusele (vt selle kohta 19. novembri 2014. aasta kohtuotsus *Ntouvas vs. ECDC*, T-223/12, ei avaldata, EU:T:2014:975, punkt 46). Järelikult juhul, kui institutsioon on seisukohal, et ta saab ise kindlaks teha – ilma et ta kannaks ebaproportsionaalset töökoormust – kõik dokumendid, mis võivad taotlusega olla seotud, isegi kui taotlus on sõnastatud üldiselt ja puudutab mitut dokumenti, võib see institutsioon teha otsuse selle taotluse kohta ning seejärel vastavalt olukorrale võimaldada tutvuda kõikide kindlaks tehtud dokumentidega, tingimusel et need dokumendid ei ole hõlmatud eelkõige määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ette nähtud eranditega.
- 84 Pealegi olgu märgitud, et kuna institutsioon on kohustatud täies ulatuses läbi vaatama kõik dokumendid, millele avalikustamist on taotletud (vt selle kohta 22. mai 2012. aasta kohtuotsus *Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon*, T-300/10, EU:T:2012:247, punkt 69), võib ta igal hetkel, sealhulgas esimest korda kordustaotluse läbivaatamise etapis, teha kindlaks uusi dokumente, mis võivad taotlusega seotud olla.
- 85 Teiseks, mis puudutab määruse nr 1049/2001 artikleid 7 ja 8, tuleb märkida, et nendes ette nähtud tähtaegade ainus eesmärk on võimaldada dokumentidega tutvumise taotluste kiiret lahendamist ning kiirendada taotletud dokumentide avalikustamist, kui avalikustamine on võimalik.
- 86 Samuti tuleb meelde tuletada, et määruse nr 1049/2001 artiklites 7 ja 8 ette nähtud tähtaegade möödalaskmise tagajärg ei ole, et institutsioon minetab otsuse vastuvõtmise pädevuse, ning iseenesest ei saa tähtaegade möödalaskmine muuta dokumentide tutvumise võimaldamisest keeldumise otsust õigusvastaseks, mis põhjendaks otsuse tühistamist (vt selle kohta 28. juuni 2012. aasta kohtuotsus komisjon vs. *Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, punkt 89; 14. juuli 2016. aasta kohtuotsus *Sea Handling vs. komisjon*, C-271/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:557, punktid 78, 79 ja 84, ning 19. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus *Co-Frutta vs. komisjon*, T-355/04 ja T-446/04, EU:T:2010:15, punktid 59 ja 71).
- 87 Eespool viidatud tähtaegade möödalaskmise mõju puudumine on seda enam põhjendatud otsuse puhul, millega võimaldatakse dokumentidega tutvuda, kuna sellisel juhul rahuldati taotleja taotlus, hoolimata nende tähtaegade möödalaskmisest, mis kehtestati üksnes taotleja kasuks.
- 88 Eeltoodud kaalutlusi arvestades ei saa anda tulemusi, kui liikmesriik esitab institutsiooni otsuse vastu, millega võimaldati dokumentidega tutvuda, määruse nr 1049/2001 artiklite 6–8 rikkumist puudutavaid väiteid.
- 89 Arvestades Malta Vabariigi argumente, mille ta esitas kolme esimese väite põhjendamiseks ning mis on kokku võetud eespool punktides 66–68, tuleb aga käesolevas asjas tõdeda, et nende kolme väite raames tõi Malta Vabariik esile rikkumisi, mis mõjutasid määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud menetlust ning milleks olid eelkõige esialgses taotluses ja kordustaotluses konkreetselt viitamata dokumentide avalikustamine, dokumentide kindlakstegemine kordustaotluse läbivaatamise etapis ning esialgses taotluse ja kordustaotluse lahendamise tähtaegade järgimata jätmine.
- 90 Eespool punktides 72–88 toodud põhjustel jäävad järelikult selliseid rikkumisi puudutavad väited vaidlustatud otsuse suhtes edutuks.

2) Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud või lojaalse koostöö kohustusest tulenevad menetlusnormid

- 91 Alljärgnevalt on tutvustatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud või lojaalse koostöö kohustusest tulenevaid menetlusnorme.
- 92 Esiteks on määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 4 ette nähtud, et kolmandatelt isikutelt pärineva dokumendi puhul konsulteerib institutsioon asjaomase kolmanda isikuga, et hinnata, kas tuleks kohaldada sama määruse artikli 4 lõigetes 1 või 2 ette nähtud erandit, kui ei ole veel ilmne, et dokument tuleb avalikustada või et seda ei tohi avalikustada.
- 93 Selles küsimuses on otsustatud, et liikmesriigi õiguse olla konsulteeritud enne institutsiooni kasutuses olevate ja temalt pärinevate dokumentide avalikustamist on liikmesriigid juba laialdaselt omandanud nimetatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 4 alusel (18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punkt 46).
- 94 Teiseks on määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 5 ette nähtud, et liikmesriik võib taotleda, et institutsioon ei avaldaks kõnealuselt liikmesriigilt pärinevat dokumenti ilma tema eelneva nõusolekuta, nagu juba märgiti eespool punktis 39.
- 95 Sellega seoses tuleb täpsustada, et kuna määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 5 on piiratud sellega, et on ette nähtud asjaomase liikmesriigi eelneva nõusoleku nõue, kui viimane on eelnevalt esitanud sellekohase konkreetse taotluse, siis on nimetatud sätte puhul tegemist menetlusnormiga (18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punktid 78 ja 81, ning 21. juuni 2012. aasta kohtuotsus IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds vs. komisjon, C-135/11 P, EU:C:2012:376, punktid 53 ja 54).
- 96 Kolmandaks peavad institutsioon, kes kavatseb teha dokumendid avalikuks, ja liikmesriik, kellelt need dokumendid pärinevad, vastavalt EL toimimise lepingu artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö kohustusele tegutsema ja tegema koostööd nii, et määruse nr 1049/2001 sätteid saaks kohaldada tõhusalt (18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punkt 85).
- 97 Konkreetsemalt öeldes peavad liikmesriigist pärinevat dokumenti käsitleva dokumentidega tutvumise taotluse saanud institutsioon ja see liikmesriik niipea, kui institutsioon on asjaomast liikmesriiki taotlusest teavitanud, alustama viivitamata lojaalset dialoogi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1–3 sätestatud erandite võimaliku kohaldamise üle, pöörates tähelepanu eelkõige sellele, et institutsioonil oleks võimalik võtta seisukoht tähtjaks, mille jooksul ta on vastavalt määruse artiklitele 7 ja 8 kohustatud dokumentidega tutvumise taotluse lahendama (18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punkt 86).
- 98 Seega tuleneb määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigete 4 ja 5 sätetest, mida on tõlgendatud kooskõlas lojaalse koostöö kohustusega, et nende sätetega korraldatakse seda, kuidas institutsioon konsulteerib kolmandate isikutega, kellelt pärinevad dokumendid, ning samuti seda, kuidas osalevad institutsiooni poolt dokumentidega tutvumist puudutava otsuse tegemise protsessis liikmesriigid, kellelt dokumendid pärinevad.
- 99 Järelikult, vastupidi määruse nr 1049/2001 artiklite 6–8 sätetele reguleerivad sama määruse artikli 4 lõiked 4 ja 5 institutsiooni ja kolmandate isikute, eelkõige liikmesriikide vahelisi suhteid seoses viimastelt pärinevate dokumentidega, ning nende eesmärk on kaitsta nende kolmandate isikute ja liikmesriikide huve, kes on nende dokumentide avalikustamise vastu.

- 100 Neil asjaoludel võib määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigete 4 ja 5 sätete ning institutsiooni poolt lojaalse koostöö kohustuse rikkumine liikmesriigi suhtes mõjutada selle otsuse õiguspärasust, millega võimaldati tutvuda sellelt liikmesriigilt pärinevate dokumentidega.
- 101 Eeltoodud kaalutlusi arvestades võib liikmesriik tulemuslikult tugineda sellise institutsiooni otsuse vastu, millega võimaldatakse tutvuda liikmesriigilt pärinevate dokumentidega, väidetele, mis puudutavad määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigete 4 ja 5 rikkumist ning lojaalse koostöö kohustuse eiramist selles artiklis ette nähtud menetluse rakendamisel.
- 102 Käesolevas asjas tuleb aga tõdeda, et Malta Vabariik väidab samuti esimese väite esimese ja teise osaväite raames, et kui komisjon temaga määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 4 alusel konsulteeris selleks, et liikmesriik teataks, kas ta on vaidlusaluste dokumentide avalikustamise vastu, siis nimetatud institutsioon ei teinud temaga täielikult koostööd, kuna pärast seda, kui ta oli teda hilinevalt teavitanud Greenpeace'i esialgsest taotlusest ja kordustaotlusest, määras komisjon talle ülemäära lühikesed vastamistähtajad. Nende argumentidega toob Malta Vabariik tegelikult esile määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud menetluse rikkumise ning selle menetluse raames lojaalse koostöö kohustuse rikkumise.
- 103 Eespool punktides 91–101 mainitud põhjustel osutuvad sellised argumendid vaidlustatud otsuse suhtes seega edukaks.
- 104 Järelikult tuleb analüüsida üksnes nende osaväidete põhjendatust, mis puudutavad ebapiisavate vastamistähtaegade määramist ning lojaalse koostöö kohustuse rikkumist.

b) Nende osaväidete põhjendatuse analüüsimine, mis käsitlevad ebapiisavate vastamistähtaegade määramist ning lojaalse koostöö kohustuse rikkumist

- 105 Käesolevas asjas heidab Malta Vabariik komisjonile ette mitte ainult seda, et talle teatati nii esialgsest taotlusest kui ka kordustaotlusest mitu kuud pärast nende saabumist, vaid ennekõike seda, et seejärel anti talle viie päeva pikkune tähtaeg, et analüüsida, kas asjaomaseid dokumente võib edastada, arvestades määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1–3 ette nähtud erandeid, ning et otsustada, kas kasutada või mitte sama määruse artikli 4 lõikes 5 ette nähtud õigust taotleda, et neid dokumente ei avaldataks.
- 106 Sellega seoses tuleb eelnevalt meelde tuletada, et kuigi määruse nr 1049/2001 artiklitega 7 ja 8 on institutsioonidele pandud kohustus vastata dokumentide tutvumise esialgsetele taotlustele ja kordustaotlustele kindlaksmääratud tähtaegade jooksul, siis ühegi selle määruse sättega ei määrata kindlaks tähtaega, mille jooksul peab institutsioon teavitama liikmesriiki sellest liikmesriigist pärit dokumentidega tutvumise taotlusest ja selle taotluse liikmesriigile edastama. Ennekõike ei ole määru nr 1049/2001 täpsustatud, millise vastamistähtaja peab institutsioon seega liikmesriigile määrama, et liikmesriik võiks anda sellele institutsioonile teada oma võimalikust vastuseisust asjaomaste dokumentide avalikustamisele.
- 107 Arvestades eespool punktides 96 ja 97 mainitud kohtupraktikat, tuleb siiski lojaalse koostöö kohustusest, et komisjon peab asjaomase liikmesriigiga suheldes tegutsema hoolikalt, selleks et komisjonil endal oleks võimalik teha otsus tähtaegade jooksul, mis on talle määratud määruse nr 1049/2001 artiklitega 7 ja 8.
- 108 Käesolevas asjas tuleb ühelt poolt tõdeda, et komisjon teatas Malta Vabariigile 29. juuli 2015. aasta esialgsest taotlusest alles 28. septembril 2015 ehk ligikaudu kaks kuud pärast selle saabumist, ning et sel puhul palus ta liikmesriigil anda talle viie tööpäeva jooksul teada, kas ta on vastu nende dokumentide avalikustamisele, mis pärinevad Malta ametiasutustelt ning mis olid selles etapis kindlaks tehtud (dokumendid nr 112–230).

- 109 Teiselt poolt on selge, et komisjon teavitas Malta Vabariiki kordustaotlusest, mis esitati 20. jaanuaril 2016, alles 13. aprillil 2016 ehk ligikaudu kolm kuud pärast selle saabumist, ning et sel puhul määras ta nimetatud liikmesriigile üksnes viie tööpäeva pikkuse tähtaja, et anda teada oma võimalikust vastuseisust kõikide dokumentide, mis on pärit Malta ametiasutustelt, sealhulgas järelkult nende, mis tehti esimest korda kindlaks kordustaotluse läbivaatamise etapis (dokumendid nr 1–111 ja 231–240), avalikustamisele.
- 110 Esiteks tuleb siiski märkida, et Malta Vabariigi taotlusel pikendati 15 tööpäeva võrra tähtaega, mis sellele liikmesriigile pärast esialgsest taotlusest teatamist esialgu määrati (vt eespool punkt 10). Tegelikult väljendas Malta Vabariik oma vastuseisu dokumentide nr 112–230 avalikustamisele 30. novembril 2015, samas kui Greenpeace'i esialgsest taotlusest teavitati teda 28. septembril 2015 ehk enam kui kaks kuud varem.
- 111 Teiseks pikendas komisjon Malta Vabariigi taotlusel 10 tööpäeva võrra tähtaega, mis sellele liikmesriigile pärast kordustaotlusest teatamist esialgu määrati (vt eespool punkt 16). Tegelikult väljendas Malta Vabariik oma vastuseisu kõikide asjaomaste dokumentide avalikustamisele 3. mail 2016, samas kui Greenpeace'i kordustaotlusest teavitati teda 13. aprillil 2016 ehk enam kui kolm nädalat varem. Lisaks tuleb märkida, et pärast Malta Vabariigi 3. mai 2016. aasta vastuse saamist palus komisjon 19. mail 2016 sel liikmesriigil täpsustada 10 tööpäeva jooksul, millistele dokumentidele tuleb kohaldada määruses nr 1049/2001 ette nähtud erandeid ning millised dokumendid on nende eranditega hõlmatud (vt eespool punkt 18). Malta Vabariik piirdus 27. mail 2016 aga oma vastuseisu kinnitamisega, märkides, et tema 3. mai 2016. aasta kirjas sisalduv analüüs on piisav, et teha kindlaks erandid, millele nimetatud kirjas viidatakse (vt eespool punkt 19).
- 112 Seega näib, et Malta Vabariigil oli praktikas mitu nädalat, et analüüsida komisjoni poolt esialgse taotluse läbivaatamise etapis ja seejärel kordustaotluse läbivaatamise etapis kindlaks tehtud dokumente. Lisaks suutis Malta Vabariik, vaatamata asjaomaste dokumentide arvule, analüüsida neid dokumente ning neist igaühe puhul tugineda teatud eranditele, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artiklis 4 ja määruse nr 1224/2009 artiklis 113, ning seda enne, kui komisjon tegi esialgse taotluse ja kordustaotluse kohta otsuse.
- 113 Pealegi, kui võtta arvesse eespool punktis 97 viidatud kohtupraktikat, tuleb arvestada asjaoluga, et määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõigete 1 ja 3 ning artikli 8 lõigete 1 ja 2 kohaselt on komisjon ise kohustatud vastama Greenpeace'i esialgsele taotlusele ja seejärel kordustaotlusele tähtaja jooksul, mis saab maksimaalselt olla 30 päeva.
- 114 Neil asjaoludel ei ole Malta Vabariigil alust väita, et kuna komisjon teavitas teda esialgsest taotlusest ja kordustaotlusest hilinevalt ning andis seejärel ülemäära lühikesed vastamistähtjad, rikkus komisjon lojaalse koostöö kohustust.
- 115 Järelkult tuleb kolm esimesest väidet tagasi lükata, kuna need jäävad osaliselt edutuks ja osaliselt on need põhjendamatud.

3. Neljas väide, mis käsitleb määruse nr 1224/2009 artikli 113 rikkumist

- 116 Malta Vabariik väidab neljanda väitega sisuliselt, et võimaldades Greenpeace'il dokumentidega nr 112–230 tutvuda, rikkus komisjon määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõikeid 2 ja 3. Malta Vabariigi arvates on nende sätetega Malta ametiasutuste sõnaselge nõusolekuta keelatud üldsusele avaldada nende ametiasutuste poolt komisjonile määruse nr 1224/2009 raames edastatud dokumente. Nimelt on Malta Vabariik arvamusel, et tegemist on konkreetse sättega, mis teeb ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise kontrolli valdkonnas erandi määruses nr 1049/2001 ja eelkõige selle artiklis 4 ette nähtud üldistest normidest, mis reguleerivad üldsuse õigust tutvuda dokumentidega.

- 117 Komisjon vaidleb Malta Vabariigi argumentidele vastu. Ta väidab eelkõige, et määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätteid tuleb kombineerida ja kokku sobitada määruse nr 1049/2001 sätetega ning eelkõige viimati nimetatud määruse artikli 4 lõike 5 sätetega, millega on liikmesriigile antud õigus seista vastu temalt pärinevate dokumentide avalikustamisele üksnes sisuliste erandite alusel, mis on ette nähtud sama määruse artikli 4 lõigetes 1–3.
- 118 Poolte argumente arvestades tuleb kindlaks teha, kas ja mil määral on määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätetega, vajaduse korral koostoimes määruse nr 1049/2001 artikliga 4 vastuolus see, kui Greenpeace'il võimaldatakse dokumentidega nr 112–230 tutvuda, kuigi puudub nõusolek Malta Vabariigilt, kellelt need dokumendid pärinevad.
- 119 Selleks tuleb enne tutvustada määruse nr 1224/2009 artikli 113 asjakohaseid sätteid oma kontekstis ning seejärel analüüsida, kuidas need sätted on seotud määruse nr 1049/2001 sätetega.

a) Määruse nr 1224/2009 artikli 113 tutvustus ja selle kontekst

- 120 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et määruse nr 1224/2009 XII jaotises „Andmed ja teave“ sisaldub II peatükk, mis puudutab „[a]ndmete konfidentsiaalsust“. Peatükk koosneb üksnes kahest artiklist ehk artiklitest 112 ja 113, mis vastavalt käsitlevad „[i]sikuandmete kaitset“ ja „[a]meti- ja ärisaladuse konfidentsiaalsust“.
- 121 Samuti tuleb märkida, et nõukogu 12. oktoobri 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2847/93, millega luuakse ühise kalanduspoliitika suhtes rakendatav kontrollisüsteem (EÜT 1993, L 261, lk 1; ELT eriväljaanne 04/02, lk 70), artikkel 37 asendati määruse nr 1224/2009 artiklitega 112 ja 113. Nimelt, kuna määruse nr 2847/93 vastuvõtmise kuupäeval puudusid liidu üldised õigusnormid isikuandmete kaitse kohta institutsioonide ja liikmesriikide poolt, reguleeriti nimetatud artikli 37 lõigetega 2 ja 7–10 nimele kaitset ning lõigetega 1 ja 3–6 selle määruse raames kogutud ja vahetatud andmete konfidentsiaalsust ameti- ja ärisaladuse tõttu.
- 122 Määruse nr 1224/2009 vastuvõtmisel võttis liidu seadusandja arvesse, et vastu olid võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 1995, L 281, lk 31, ELT eriväljaanne 13/15, lk 355).
- 123 Seetõttu reguleerib määruse nr 1224/2009 artikkel 112 isikuandmete kaitset eraldiseisvalt ning viitab põhiosas määrusele nr 45/2001 ning direktiivi 95/46 üle võtnud liikmesriikide õigusnormidele.
- 124 Määruse nr 1224/2009 artikli 113 sätetega on omakorda suures osas üle võetud määruse nr 2847/93 artikli 37 teised sätted, mis ei reguleeri isikuandmete kaitset.
- 125 Kõigepealt sisaldab määruse nr 1224/2009 artikkel 113 sätteid, mis tagavad ameti- ja ärisaladusega kaetud andmete konfidentsiaalsuse. Artiklis on eeskätt ette nähtud, et liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada määruse nr 1224/2009 raames kogutud ja saadud andmete käsitlemine vastavalt kohaldatavatele ameti- ja ärisaladuste eeskirjadele (määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõige 1). Nimetatud määruse raames edastatud andmetele kehtivad konfidentsiaalsusele kohaldatavad normid, kui nende andmete avalikustamine kahjustaks teatud huve, nagu üksikisiku eraelu puutumus ja isikupuutumuse kaitse vastavalt isikuandmete kaitset käsitlevatele liidu õigusaktidele; füüsilise või juriidilise isiku ärihuvi; kohtumenetlus ja juriidiline nõu või inspeksioonide või uurimise ulatus. Nende andmetega seotud teavet võib alati siiski edastada, kui see on vajalik, et lõpetada või keelata ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramine (määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõige 4).

126 Järgmisena sisaldab määruse nr 1224/2009 artikkel 113 sätteid, mis on liikmesriikidelt saadud andmetega seotud erisätted ning millele on Malta Vabariik seetõttu käesoleva kohtuvaidluse raames tuginenud. Sellega seoses on oluline meelde tuletada määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätteid, mis on peaaegu identsed määruse nr 2847/93 artikli 37 lõigete 3 ja 5 sätetega, ning milles on sätestatud järgmist:

„2. Andmeid edastava liikmesriigi otsese nõusolekuta ei tohi liikmesriikide ja komisjoni vahel [käesoleva määruse raames] vahetatavaid andmeid edasi anda isikutele, kelle tegevus liikmesriikide või liidu asutustes sellist juurdepääsu ei nõua.

3. [Käesoleva määruse raames kogutud ja saadud] andmeid tohib kasutada muul kui käesolevas määruses ette nähtud eesmärgil juhul, kui kõnealuseid andmeid edastavad ametiasutused annavad oma otsese nõusoleku kõnealuste andmete kasutamiseks muul eesmärgil, ning tingimusel, et andmeid vastu võtva ametiasutuse liikmesriigi kehtivad sätted ei keela sellist andmete kasutamist.“

127 Lõpuks sisaldab määruse nr 1224/2009 artikkel 113 üldisemaid sätteid. Eeskätt on selles artiklis ette nähtud, et seda ei saa tõlgendada selle määruse raames saadud andmete kasutamist takistavana hilisemates kohtumenetlustes, mis on algatatud ühise kalanduspoliitika eeskirjade eiramise pärast. Andmeid edastanud liikmesriigi pädevatele asutustele teatatakse kõikidest juhtudest, kui kõnealuseid andmeid kasutatakse sellisel eesmärgil (määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõige 6).

128 Eespool punktides 120–127 mainitud määruse nr 1224/2009 sätetest võib tuletada mitu järeldust.

129 Esiteks ei kohaldata määruse nr 1224/2009 artiklite 112 ja 113 sätteid iseenesest dokumentidele, vaid üksnes selle määruse raames kogutud andmetele.

130 Sellega seoses tuleb tõdeda, et määruses nr 1224/2009 ei ole määratletud üldmõistet „andmed“, vaid üksnes konkreetsemat mõistet „laevaseiresüsteemi andmed“ (määruse nr 1224/2009 artikli 4 punkt 12).

131 Siiski tuleneb selle määruse kõikidest sätetest ja eeskätt selle artiklitest 12, 33, 34, 63, 78, 93, 101, 109 ja 116, et selles määruses silmas peetud andmed on need, mille liikmesriik on registreerinud erinevates enda loodud andmebaasides ning mis on ametliku veebisaidi turvalises osas muudetud kasutatavaks piiratud arvule liikmesriikide ja komisjoni poolt volitatud kasutajatele. Määrusega on eeskätt hõlmatud laevaseiresüsteemi andmed; püügitegevust puudutavad andmed, eelkõige püügipäevik, lossimisdeklaratsioon, ümberlaadimisdeklaratsioon ja eelteatis; ülevõtmisdeklaratsioonide, veodokumentide ja müügiteatiste andmed; kalalaevatunnistuste ja kalapüügilubade andmed; andmed kalapüügivõimaluste ammendumise kohta; inspekteerimis- ja järelevalvearuannete andmed; mootorivõimsuse andmed; laevade tuvastamise süsteemi andmed; märkamise andmed; rahvusvaheliste kalanduslepingutega seotud andmed ning andmed sisenemise kohta kalapüügipiirkonda, merepiirkonda, kus kohaldatakse vetele ja kalavarudele juurdepääsu käsitlevaid erieeskirju, piirkondlike kalavarude majandamise organisatsioonide ja samalaadsete organisatsioonide poolt reguleeritavasse piirkonda ning kolmandate riikide vetesse ning lahkumise kohta sellistest piirkondadest.

132 Teiseks tuleneb määruse nr 1224/2009 artiklitest 112 ja 113, et nendes on ette nähtud selle määruse raames kogutud andmete kolme tüüpi kaitse, millest esimest kohaldatakse isikuandmetele (nimetatud määruse artikkel 112 ja artikli 113 lõike 4 punkt a); teist ameti- ja ärisaladusega kaetud konfidentsiaalsetele andmetele (sama määruse artikli 113 lõige 1 ja lõike 4 punkt b) ning kolmandat liikmesriikide edastatud andmetele (määruse artikli 113 lõiked 2 ja 3). Käesolevas vaidluses on kõne all kolmandat ehk viimast tüüpi kaitse.

- 133 Kolmandaks tuleneb määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 enda sõnastusest, et käesoleva määruse raames liikmesriigi kogutud ja komisjonile edastatud andmeid ei saa põhimõtteliselt anda edasi isikutele, kelle tegevus sellist juurdepääsu ei nõua, ning neid tohib kasutada muul, kui selles määruses ette nähtud eesmärgil, juhul kui kõnealuseid andmeid edastavad liikmesriigid annavad oma otsese nõusoleku andmete kasutamiseks muul eesmärgil.
- 134 Üksnes määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 4 ja 6 sätteid võib vajaduse korral tõlgendada nii, et nendega on erandkorras ja konkreetsetel juhtudel lubatud liikmesriikidelt pärinevate andmete avalikustamine ilma nende nõusolekuta. Nimelt ühelt poolt näivad need sätted, mida on meelde tuletatud eespool punktides 125 ja 127, andvat loa avalikustada või kasutada teatud andmeid eesmärgiga lõpetada või piirata ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumist. Teiselt poolt on määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõikes 6 ette nähtud, et andmeid edastanud liikmesriiki üksnes teatatakse juhtudest, kui kõnealuseid andmeid kasutatakse kohtu- või haldusmenetluses.
- 135 Jäänud on veel määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätete ning määruse nr 1049/2001 sätete omavahelise suhte analüüs.

b) Määruse nr 1224/2009 artikli 113 ja määruse nr 1049/2001 suhe

- 136 Esiteks tuleb tõdeda, et määruste nr 1049/2001 ja nr 1224/2009 eesmärgid on erinevad. Esimene on suunatud avaliku võimu asutuste otsustusprotsessi ja nende otsuste aluseks oleva teabe suurima võimaliku läbipaistvuse tagamisele. Selle määruse eesmärk on seega muuta dokumentidega tutvumise õiguse kasutamine võimalikult lihtsaks ja edendada head haldustava (vt analoogia alusel 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punkt 49). Teise määruse eesmärk on selle artikli 1 sõnastuse kohaselt luua kontrolli, seire ja rakendamise süsteem, et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine.
- 137 Käesoleval juhul ei sisalda määrused nr 1049/2001 ja nr 1224/2009 sätteid, mis näeksid sõnaselgelt ette ühe või teise ülimuslikkuse. Järelikult tuleb tagada mõlema määruse selline kohaldamine, mis oleks kooskõlas teise määruse kohaldamisega ning võimaldaks seega sidusat kohaldamist (vt analoogia alusel 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punkt 56, ja 28. juuni 2012. aasta kohtuotsus komisjon vs. Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, punkt 110).
- 138 Teiseks, seoses sellega, mis toodi esile eespool punktis 129, tuleb tõdeda, et määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätete eesmärk ei ole iseenesest reguleerida üldsuse poolt nende dokumentidega tutvumise tingimusi, mida liikmesriik komisjonile selle määruse raames edastab. Nimelt on nende sätete eesmärk üksnes täpsustada tingimusi, mille kohaselt võib edastada ja kasutada andmeid, mis liikmesriik on selle määruse raames kogunud ja edastanud.
- 139 Sellest tuleneb, et määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätted iseenesest ei kujuta endast erinormi, millega tehakse erand määrusega nr 1049/2001 ette nähtud üldnormidest üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, vaid need tunduvad olevat pigem erinormid, mis tagavad teatud isikuandmete või muude andmete tugevdatud kaitse, ning seda sõltumata nende konfidentsiaalsuse astmest, üksnes seetõttu, et need on edastanud liikmesriik. Sellega on seletatav, miks määrus nr 1224/2009, mis ei sisalda ühtegi sätet üldsuse õiguse kohta tutvuda dokumentidega, ei viita määrusele nr 1049/2001, samas kui selles osas, milles see sisaldab andmekaitsega ja eelkõige isikuandmete kaitsega seotud sätteid, on selle artiklis 112 muu hulgas mainitud määrust nr 45/2001.
- 140 Nagu märgiti eespool punktis 137, tuleb siiski sidusalt ühel ajal kohaldada nii määrust nr 1049/2001 kui ka määrust nr 1224/2009.

- ¹⁴¹ Peale selle ei saa dokumentide tutvumise õiguse norme, mis on sätestatud eelkõige määruse nr 1049/2001 artiklis 4, sellisel juhul nagu käesolevas asjas, kui dokumentidega tutvumise taotluse esemeks olevad dokumendid kuuluvad liidu õiguse teatud konkreetseesse valdkonda – käesolevas asjas kontrollisüsteemi valdkonda, et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine –, kohaldada ja tõlgendada ilma, et võetaks arvesse erinorme, mis reguleerivad nendes dokumentides sisalduvate andmete edastamist ja kasutamist ning mis on käesoleval juhul ette nähtud määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetes 2 ja 3 (vt analoogia alusel 27. veebruari 2014. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punkt 83, ja 26. aprilli 2016. aasta kohtuotsus Strack *vs.* komisjon, T-221/08, EU:T:2016:242, ei avaldata, punkt 154).
- ¹⁴² Seega, kui määrusel nr 1049/2001 põhineva taotluse eesmärk on tutvuda dokumentidega, milles sisalduvad andmed määruse nr 1224/2009 tähenduses, kohalduvad täielikult viimati nimetatud määruse artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätted (vt analoogia alusel 29. juuni 2010. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, punkt 63, ja 2. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus Strack *vs.* komisjon, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punkt 70).
- ¹⁴³ Kolmandaks, mis puudutab seda, mida märgiti eespool punktides 133 ja 134, tuleb tõdeda, et välja arvatud määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 4 ja 6 sätetes ette nähtud võimalikud erandid, seatakse sama määruse artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätetega, mida kohaldatakse selle määruse raames liikmesriigi poolt komisjonile edastatud dokumendis sisalduvatele andmetele, nende andmete igasugune edastamine või kasutamine, mis ei ole selles määrus ette nähtud, sõltuvusse liikmesriigi otsesest nõusolekust.
- ¹⁴⁴ Selles suhtes erineb esiteks määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sõnastus, mida on meelde tuletatud eespool punktis 126, selgelt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 5 sõnastusest, mida on meelde tuletatud eespool punktides 39 ja 94. Nimelt on määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätetega põhimõtteliselt keelatud liikmesriikide edastatud andmete teatud viisil edastamine ja kasutamine, välja arvatud liikmesriigi otsesel nõusolekul. Nagu tuleneb määruse nr 1049/2001 artikli 2 lõikest 1, võib institutsioonide dokumente, sealhulgas liikmesriikidelt pärit dokumente seevastu põhimõtteliselt teha avalikuks, kusjuures sama määruse artikli 4 lõike 5 sätted piirduvad selle ettenägemisega, et liikmesriik võib taotleda, et temalt pärit dokumenti ei avaldataks ilma tema eelneva nõusolekuta.
- ¹⁴⁵ Seevastu on määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõiked 2 ja 3 sõnastatud analoogiliselt määruse nr 1049/2001 artikli 9 lõikega 3, mille kohaselt „[t]undliku sisuga dokumendid [...] avalikustatakse üksnes nende nõusolekul, kellelt dokument pärineb“. Määruse nr 1049/2001 artikli 9 lõikest 3 tuleneb aga, et tundliku sisuga dokumendi koostajal on õigus seista vastu dokumendi sisu avalikustamisele (1. veebruari 2007. aasta kohtuotsus Sison *vs.* nõukogu, C-266/05 P, EU:C:2007:75, punkt 101).
- ¹⁴⁶ Sellest tuleneb, et määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõiked 2 ja 3 ei piirdu sellega, mis on ette nähtud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 5, et kui liikmesriik esitab sellekohase konkreetse taotluse, ei saa temalt pärinevat dokumenti enam avalikustada ilma tema eelneva nõusolekuta, vaid esimesena nimetatud sätetes on sarnaselt määruse nr 1049/2001 artikli 9 lõikega 3 kehtestatud liikmesriigi eelnev ja otsene nõusolek kui absoluutne tingimus selle liikmesriigi edastatud andmete edastamise ja kasutamise teatud viiside jaoks (vt selle kohta 18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi *vs.* komisjon, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punktid 47 ja 78).
- ¹⁴⁷ Teiseks näib, et mis puudutab liikmesriigi edastatud andmeid määruse nr 1224/2009 raames, siis liidu seadusandja soovis teatud vormis säilitada autorsuse põhimõte, mis on siiski üldsuse poolt dokumentidega tutvumise valdkonnas määrusega nr 1049/2001 põhimõtteliselt keelatud. See põhimõte, mis kehtis enne määruse nr 1049/2001 jõustumist, tähendas, et kui institutsiooni käsutuses oleva dokumendi koostaja oli kolmas isik, tuli dokumendiga tutvumise taotlus saata otse selle dokumendi koostajale (vt selle kohta 18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi *vs.* komisjon, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punkt 56).

- 148 Sellega seoses on juba märgitud eespool punktis 126, et määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätted on sisuliselt identsed määruse nr 2847/93 artikli 37 lõigetega 3 ja 5, mis võeti vastu enne määruse nr 1049/2001 jõustumist. Määruse nr 1224/2009 vastuvõtmisel ja Euroopa Liidu Nõukogu ELi sisese ja välise kalanduspoliitika töörühma raames aga ei olnud Rootsi delegatsioon nõus sellega, et jäetakse kehtima autorsuse põhimõte, mida ta pidas kokkusobimatuks määrusega nr 1049/2001, mis oli vahepeal jõustunud. Seetõttu pakkus nimetatud delegatsioon välja teise sõnastuse neile sätetele, millest said määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõiked 2 ja 3, selleks et andmed edastanud ametiasutusega oleks ette nähtud vaid konsulteerimine. Siiski võttis nõukogu vastu komisjoni ettepaneku, et määrusesse nr 1224/2009 võetaks üle ilma oluliste muudatusteta sätted, mis enne sisaldasid määruse nr 2847/93 artikli 37 lõigetes 3 ja 5.
- 149 Seega näib, et võttes vastu määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõiked 2 ja 3, oli liidu seadusandja eesmärk säilitada andmed edastanud liikmesriigi pädevus kontrollida ja ohjata nende andmete edastamist ja kasutamist igal viisil, mis ei ole nimetatud määrusega ette nähtud.
- 150 Kolmandaks kohaldatakse liikmesriigi edastatud andmete edastamise ja kasutamise keeldu, mis on ette nähtud määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetes 2 ja 3, iga kord, kui liikmesriik ei ole andnud otsest nõusolekut selleks edastamiseks või kasutamiseks.
- 151 Sellest tuleneb, et vastupidi sellele, mida on otsustatud seoses määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikes 5 ette nähtud piiranguga üldsuse õiguse tutvuda dokumentidega valdkonnas (vt selle kohta 18. detsembri 2007. aasta kohtuotsus Rootsi vs. komisjon, C-64/05 P, EU:C:2007:802, punktid 47 ja 99), ei ole määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud piirangu kohaldamine seatud sõltuvusse liikmesriigi eelnevast otsesest tahteavaldusest, määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 1–3 või määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõikes 4 ette nähtud sisulise erandi tõstatamisest liikmesriigi poolt ega liikmesriigi võimaliku vastuseisu põhjendustest.
- 152 Neljandaks, kuna määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud edastamise ja kasutamise keeld on andmed edastanud liikmesriigi otsese nõusoleku puudumise otsene tagajärg, siis ei tugine see keeld sellisele sisulisele erandile nagu määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes ja määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõike 4 punktis d mainitud kontrollimiste, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi objektiivne kaitse. Seetõttu ei saa see keeld lõppeda määruse nr 1224/2009 artikli 102 lõike 2 alusel alatatud haldusjuurdlnuse lõpetamisel, nagu väidab komisjon, vaid see lõppeb üksnes siis, kui asjaomased andmed edastanud liikmesriik on andnud otsese nõusoleku nende edastamiseks või kasutamiseks.
- 153 Viimaks tuleb märkida, et üldsusele ja eelkõige valitsusvälisele organisatsioonile sellise dokumendi edastamine, mis sisaldab määruse nr 1224/2009 raames liikmesriigi edastatud andmeid, kujutab endast ilmselgelt nende andmete edastamist ja kasutamist, mida ei ole selle määrusega ette nähtud. Malta Vabariik väidab pealegi, et määruse nr 1224/2009 ja täpsemalt selle sätte vastuvõtmisel, millest sai määruse artikli 113 lõige 3 ja millega keelatakse seda liiki andmete kasutamine „muul kui käesolevas määruses ette nähtud eesmärgil“, selgitas komisjon nõukogu ELi sisese ja välise kalanduspoliitika töörühma raames ja vastuseks Soome delegatsiooni küsimusele, et selles sättes viidatud „muul eesmärgil“ võib viidata eelkõige andmete avaldamisele valitsusvälise organisatsiooni poolt.
- 154 Eeltoodud kaalutlusi arvestades on määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigete 2 ja 3 sätetega põhimõtteliselt keelatud üldsusele ja eelkõige valitsusvälisele organisatsioonile avalikustada määruse nr 1049/2001 alusel dokumente, millest ei ole kustutatud liikmesriigi poolt komisjonile määruse nr 1224/2009 raames edastatud andmed, kui liikmesriik ei ole selleks otsest nõusolekut andnud, ning seda enam, kui liikmesriik on sellele otseselt vastu, nagu käesolevas asjas.

- 155 Seda tõlgendust ei saa seada kahtluse alla komisjoni argumendid, mille kohaselt liidu seadusandja ei saa ilma, et määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetel 2 ja 3 puuduks õiguslik alus ning ebaproportsionaalselt kahjustataks põhiõiguste harta artiklis 42 ja ELTL artikli 15 lõikes 3 kehtestatud õigust tutvuda dokumentidega, õiguspäraselt kehtestada normi, millega takistatakse määruse nr 1049/2001 kohaldamist.
- 156 Nimelt tuleneb esiteks väljakujunenud kohtupraktikast, et liidu õigusakti õigusliku aluse valik peab põhinema objektiivsetel asjaoludel, mis on kohtulikult kontrollitavad ja mille hulka kuuluvad eelkõige õigusakti eesmärk ja sisu. Kui liidu õigusakti kontrollimise käigus selgub, et sellega taotletakse kahte eesmärki või et sellega reguleeritakse kahte valdkonda ning üks neist eesmärkidest või valdkondadest on määratletav peamise või ülekaalukana, samas kui teine on vaid kõrvalise tähtsusega, peab õigusaktil olema üksainus õiguslik alus, see tähendab õiguslik alus, mida nõuab peamine või ülekaalukas eesmärk või valdkond (vt 30. jaanuari 2001. aasta kohtuotsus Hispaania vs. nõukogu, C-36/98, EU:C:2001:64, punktid 58 ja 59 ning seal viidatud kohtupraktika, ning 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus parlament vs. nõukogu C-263/14, EU:C:2016:435, punktid 43 ja 44 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 157 Ühelt poolt on aga selge, nagu on märgitud eespool punktis 136, et määruse nr 1224/2009 peamine eesmärk on luua kontrolli, seire ja rakendamise süsteem, et tagada ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimine. Teiselt poolt puudutab määruse nr 1224/2009 materiaalõiguslik sisu ülekaalukalt ühist kalanduspoliitikat, nähes isegi ette selle poliitikaga seotud erinevate andmete kogumise ja vahetamise. Kõrvalise tähtsusega on see, et määruses nr 1224/2009 ja eelkõige selle artiklites 112 ja 113 sisalduvad sätted, mis puudutavad andmekaitset ning eriti sätteid, mis reguleerivad ja piiravad liikmesriikide edastatud andmete edastamist ja kasutamist.
- 158 Neil asjaoludel pidi nõukogu võtma määruse nr 1224/2009 vastu üksnes ELTL artikli 43 alusel, mis puudutab ühist põllumajanduspoliitikat, millega on hõlmatud ühine kalanduspoliitika. Eeskätt ei saanud nõukogu määruse artikli 113 lõikeid 2 ja 3 võtta vastu ELTL artikli 16 alusel, mis puudutab isikuandmete kaitset, ega ELTL artikli 15 lõike 3 alusel, mis puudutab dokumentidega tutvumist. Järelikult sai nõukogu õiguspäraselt määruse nr 1224/2009 raames kehtestada erinormid, mis reguleerivad selle määruse kohaldamise käigus liikmesriikide edastatud andmetega tutvumist, isegi kui nende erinormide tulemusel praktikas piiratakse üldsuse õigust tutvuda neid andmeid sisaldavate dokumentidega.
- 159 Teiseks on kindlasti õige, nagu märgiti eespool punktis 42, et ühelt poolt näevad põhiõiguste harta artikkel 42 ja teiselt poolt ELTL artikli 15 lõike 3 ette, et igal liidu kodanikul ja igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes elab või kelle registrijärgne asukoht on liikmesriigis, on õigus tutvuda liidu institutsioonide, organite ja asutuste mis tahes kandjal säilitatavate dokumentidega.
- 160 Siiski tuleb meelde tuletada, et ELTL artikli 15 lõikes 3 on sätestatud, et liidu seadusandja määrab määruste abil kindlaks dokumentidega tutvumise õigust reguleerivad tingimused ja piirangud. Sellest tuleneb, et õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega, nagu see kehtestatud ja tagatud aluslepingutega, ei ole üldine ja absoluutne õigus ning et sellele õigusele võib kehtestada piirid ja piirangud.
- 161 Eriti tuleb juhtida tähelepanu sellele, et määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud andmetega tutvumise piirangut kohaldatakse üksnes liikmesriikidelt pärinevatele andmetele ning see tuleneb, nagu märgiti eespool punktis 147, liidu seadusandja tahtest teatud kujul säilitada autorsuse põhimõtte, mis võimaldab dokumendiga tutvumise taotluse saata otse selle dokumendi koostajale. Seega ei ole keelatud, et isik, kes soovib tutvuda andmetega, mis sisalduvad määruse nr 1224/2009 raames liikmesriigi edastatud dokumendis, taotleb seda dokumenti otse sellelt liikmesriigilt. Sellisel juhul vaadatakse dokumentidega tutvumise taotlus läbi kooskõlas asjaomase liikmesriigi riigisiseste õigusnormidega.

- 162 Sellest tuleneb, et kuigi määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetega 2 ja 3 kehtestatakse asjaomase liikmesriigi eelnev otsene nõusolek, kui liikmesriigi poolt määruse nr 1224/2009 raames edastatud andmete avalikustamise absoluutne tingimus, ei muudeta nendega võimatuks või ülemäära keeruliseks neid andmeid sisaldavate dokumentidega tutvumist. Järelikult ei ole nende sätetega ebaproportsionaalselt rikutud ühelt poolt põhiõiguste harta artiklis 42 ja teiselt poolt ELTL artikli 15 lõikes 3 kehtestatud õigust tutvuda dokumentidega.
- 163 Neid kaalutlusi arvestades tuleb analüüsida, kas määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetega 2 ja 3 on vastuolus see, kui Greenpeace'ile edastatakse dokumendid nr 112–230.

c) Määruse nr 1224/2009 artikli 113 rikkumist puudutava väite põhjendatuse analüüs

- 164 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et Malta Vabariik selgitab, et ta vahetas dokumente nr 112–230 komisjoniga määruse nr 1224/2009 raames ning et need sisaldavad selles määruses nimetatud andmeid. Nii näiteks sisaldavad mõned nendest dokumentidest andmeid kalalaevade asukoha või Liibüa kalalaevade tegevuse kohta. Teised dokumendid on üksikasjalikud aruanded, inspekteerimisaruanded ning merel ühelt laevalt teisele üleviimise ja sumpadesse paigutamise teatised, mille on koostanud Malta ja rahvusvahelised vaatlejad. Lõpuks tuleb märkida, et teatud dokumendid koostati Malta Vabariigi algatatud haldusjuurdluse raames ning seejärel komisjoni poolt selle juurdluse uurimise raames.
- 165 Komisjon ei vaidlusta asjaomaste dokumentide kirjeldust. Iseäranis ei sea ta kahtluse alla asjaolu, et neid vahetati määruse nr 1224/2009 raames ja et need sisaldavad andmeid selle määruse tähenduses.
- 166 Üldkohus tõdeb omalt poolt, et Malta Vabariigi esitatud dokumendid nr 112–230 vastavad Malta Vabariigi kirjeldusele ning sisaldavad eelkõige arv- või tehnilisi andmeid, mis on sama liiki kui andmed, mida on mainitud määruses nr 1224/2009 ja meelde tuletatud eespool punktis 131.
- 167 Neil asjaoludel on määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõiked 2 ja 3 dokumentides nr 112–230 sisalduvatele andmetele kohaldatavad.
- 168 Sellest tuleneb, et komisjon ei saa ilma Malta Vabariigi otsese nõusolekuta teha avalikuks ning iseäranis edastada valitsusvälisele organisatsioonile dokumentides nr 112–230 sisalduvaid andmeid, kui ta just ei tugine vajaduse korral määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõigetele 4 ja 6.
- 169 Käesolevas asjas on aga selge, et Malta Vabariik ei ole kunagi andnud otsest nõusolekut dokumentides nr 112–230 sisalduvate andmete edastamiseks Greenpeace'ile ning et ta oli sellele – vastupidi – otse vastu eelkõige 30. novembri 2015. aasta ja 3. mai ja 27. mai 2016. aasta kirjades. Teiselt poolt ei ole komisjon teinud kindlaks ega väitnud, et Greenpeace'ile nendes dokumentides sisalduvate andmete esitamine oli vajalik selleks, et lõpetada või piirata ühise kalanduspoliitika eeskirjade rikkumist.
- 170 Pealegi, seoses sellega, mida märgiti eespool punktis 153, ei ole komisjonil alust väita, et Malta Vabariigi otsest nõusolekut Malta ametiasutuste edastatud andmete edastamiseks või kasutamiseks ei olnud enam vaja, kuna haldusjuurdlus lõpetati 2011. aastal ning Malta Vabariik rakendas rahuldavalt alates 2013. aasta veebruarist selle juurdluse tulemusel koostatud tegevuskava.
- 171 Järelikult ei võinud komisjon ilma Malta ametiasutuste nõusolekuta õiguspäraselt võimaldada tutvuda asjaomaste dokumentidega, välja arvatud siis, kui ta oleks kustutanud neis sisalduvad kõik määrust nr 1224/2009 puudutavad andmed.
- 172 Tuleb tõdeda, et komisjon otsustas Greenpeace'ile edastada dokumendid nr 112–230, millest olid kõrvaldatud üksnes isikuandmed, ilma et ta oleks arvestanud asjaoluga, et neis sisalduvad samuti andmed määruse nr 1224/2009 üldises tähenduses. Üldkohus märgib sellega seoses, et komisjon ei

uurinud ühelgi ajahetkel, kas neid viimati nimetatud andmeid on neid sisaldavatest dokumentidest tegelikult võimalik välja jätta ning kas tal on seetõttu võimalik käesolevas asjas võimaldada tutvuda asjaomaste dokumentidega, millest need andmed on kõrvaldatud.

- 173 Neil asjaoludel on Malta Vabariigil õigus, kui ta väidab, et kuna komisjon võimaldas Greenpeace'il dokumentidega nr 112–230 ja seetõttu neis sisalduvate andmetega tutvuda, siis on ta rikkunud määruse nr 1224/2009 artikli 113 lõikeid 2 ja 3.
- 174 Järelikult tuleb nõustuda neljanda väitega, mis on esitatud üksnes seoses dokumentidega nr 112–230.
- 175 Eeltoodust tuleneb, et ühelt poolt tuleb vaidlustatud otsus tühistada, kuna sellega võimaldati Greenpeace'il dokumentidega nr 112–230 tutvuda, ning teiselt poolt tuleb ülejäänud hagiavalduse nõuded jätta rahuldamata.

IV. Kohtukulud

- 176 Kodukorra artikli 134 lõikes 3 on ette nähtud, et kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda.
- 177 Käesolevas asjas on kohtuvaidluse kaotanud komisjon seoses dokumentide nr 112–230 avalikustamisega ning Malta Vabariik seoses dokumentide nr 1–111 ja 231–240 avalikustamisega. Järelikult tuleb poolte kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud, jätta nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (üheksas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Komisjoni peasekretäri 13. juuli 2016. aasta otsus, mis tehti Greenpeace'i kordustaotluse kohta, milles paluti võimaldada tutvuda dokumentidega, mis puudutavad elusa hariliku tuuni väidetavalt ebaseaduslikku saatmist Tuneesiast Maltasse, selles osas, milles otsusega võimaldatakse Greenpeace'il tutvuda taotluse B lisas loetletud dokumentidega nr 112–230.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta poolte kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud, nende endi kanda.**

Gervasoni

Kowalik-Bańczyk

Mac Eochaidh

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 3. mail 2018 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I. Vaidluse taust	1
II. Menetlus ja poolte nõuded	4
III. Õiguslik käsitus	4
A. Vastuvõetavus	5
1. Malta Vabariigi nõuete ja nende nõuete põhjenduseks esitatud nelja esimese väite vastuvõetavus	5
2. Põhjendamiskohustuse rikkumist käsitleva viienda väite vastuvõetavus	6
B. Sisulised küsimused	7
1. Viies väide, mis käsitleb põhjendamiskohustuse rikkumist	7
2. Kolm esimest väidet vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetluse kohta	9
a) Esimese kolme väite edukus	10
1) Määruse nr 1049/2001 artiklites 6–8 ette nähtud menetlusnormid	10
2) Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 4 ja 5 ette nähtud või lojaalse koostöö kohustusest tulenevad menetlusnormid	13
b) Nende osaväidete põhjendatuse analüüsimine, mis käsitlevad ebapiisavate vastamistähtaegade määramist ning lojaalse koostöö kohustuse rikkumist	14
3. Neljas väide, mis käsitleb määruse nr 1224/2009 artikli 113 rikkumist	15
a) Määruse nr 1224/2009 artikli 113 tutvustus ja selle kontekst	16
b) Määruse nr 1224/2009 artikli 113 ja määruse nr 1049/2001 suhe	18
c) Määruse nr 1224/2009 artikli 113 rikkumist puudutava väite põhjendatuse analüüs	22
IV. Kohtukulud	23